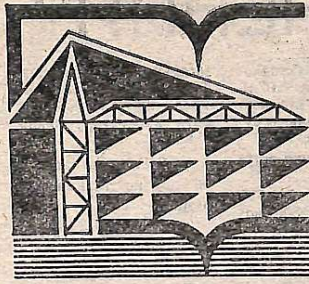

Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

ЗА БУДІВЕЛЬНІ КАДРИ

Виходить з 1962 р.
№ 25 (917)
СЕРЕДА
2
ВЕРЕСНЯ
1987 р.
Ціна 1 коп.

ОРГАН ПАРТКОМУ, ПРОФКОМУ, КОМІТЕТУ КОМСОМОЛУ, РЕКТОРАТУ
КИЇВСЬКОГО ОРДЕНА ТРУДОВОГО ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА ІНЖЕНЕРНО-БУДІВЕЛЬНОГО ІНСТИТУТУ

Перший крок до знань

Перший день вересня. Його називають ще Всесоюзним днем знань. Скільки хвилювань, тривоги, чекань було пов'язано з його надходженням. Але ось вже закінчилися екзаменаційні хвилювання, і вересень привітно зустрічає вчорашнього абітурієнта:

— З новим учбовим роком!

Вересень щедрий на фарби, але вересень суворий і вимогливий. Він якби попереджує:

— Беріть кожну годину. Одраза беріть за діло!

І дзвінка мідь дзвоника розливається по всіх аудиторіях, сповіщаючи про початок нового навчального року.

Перший дзвінок. Перша лекція, якби перша сторінка у величезній книзі знань. І її треба перегорнути, щоб прочитати інші прекрасні сторінки.

Ні, це зовсім не перший урок, і кожного першокурсника мимоволі хвилює питання: яка ж вона, перша лекція. Що принесе, чим запам'ятується?

А запам'ятується вона на все життя. Будуть інші лекції, але ця особлива, незабутня.

...І ось приходить урочиста хвилинка аудиторної тиші. Це тиша першого дня вересня, першої лекції.

З цієї хвилини ти — студент. Ти зробив перший крок в своєму студентському житті. Нехай він буде вдалим. Успіхів тобі, першокурснику!

У ЧАС ВЕЛИКИХ ЗМІН

Перший день вересня — це ще день зустрічей. До школярів, учнів професійно-технічних училищ, технікумів, студентів вузів приходять їх старші товариші — відповідальні працівники партійних і громадських органів, ветерани партії і праці, видатні люди.

До першокурсників архітектурного факультету в цей день завітав перший секретар Київського місько-

го комітету Компартії України К. І. МАСИК.

Про найважливіші питання діяльності партії і держави, розвиток нашого міста в простій дохідливій для студента і курсу формі розповідав Костянтин Іванович. Це були, передусім, питання перебудови, як її сприятимуть представники інших країн, що приїжджають у Київ в гості. Гордо було

чути, пригадує К. І. Масик, як серед американських гостей, що були в нашому місті, постійно нашої мовою звучало слово «перебудова».

Зацікавлено виникали нові питання в роз'ясненні відповідальним працівником партії, чому було взято курс на перебудову і як він здійснюється на Україні і в самому Києві.

Сьогодні у нас важливий, відповідальний рубіж. Сьогодні партія прямо заявляє нам дуже потрібні нові сподвижники, нові герої. Потрібні думачі, творчі, іні-

(Закінчення на стор. 2)

В ПАРТКОМІ ІНСТИТУТУ

НАВЧАННЯ ЗА НОВИМИ ПЛАНАМИ

На черговому засіданні парткому було розглянуто питання про готовність учбових корпусів і гуртожитків інституту до початку нового навчального року. Доповідав начальник учбового відділу інституту Ю. О. Шрадер.

В цьому році всі навчатимуться в нових умовах, тобто збільшено обсяг самостійної роботи студентів та скорочено кількість лекційних занять. План цих

заходів розроблений і затверджений був ще в травні. Затверджено проекти підготовки кафедр до нового навчального року.

Складено новий розклад занять щодо нових учбових планів. Пропонується виділити для самостійної роботи повністю один день на тиждень.

Незадовільне положення у нас із матеріальною базою. Було зроблено лише дрібний ремонт вікон, сто-

лів, але в жодній з аудиторій не здійснено малярних робіт. Не вистачає також меблів.

Щодо підготовки до прийняття студентів гуртожитками, то вони чекають на своїх мешканців. Звітку тут багато роботи разом з робітниками ФБУ зробили студентські будівельні загони факультетів. Найкраще зараз виглядають гуртожитки №№ 1, 3, 4, 5, 7.

Наш кор.

УРОК ЛЕНІНСЬКОЇ ПРАВДИ

ПЕРШЕ ВЕРЕСНЯ 1987 року — початок нового навчального року в вузах і школах. В цей день в кожному вузі країни пройшли УРОКИ ЛЕНІНСЬКОЇ ПРАВДИ.

В рік 70-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції, що стала переломною подією всесвітньої історії і започаткувала незмінний процес — заміну капіталізму новою, комуністичною, суспільно-економічною формацією, значимість Уроку Ленінської правди особливо велика.

Новий навчальний рік студенти і викладачі зустрічають в атмосфері революційного оновлення, викликаного рішеннями XXVII з'їзду КПРС. Ми вступили на шлях глибоких змін. Їх нагальна необхідність, масштаб і новизна вирішуваних завдань вимагають від радянських людей, в тому числі від викладачів і студентів нашого вузу, діяти енергійно, широко використовувати великі можливості і переваги соціалізму. І це не декларація. Ми не можемо, не хочемо задовольнитися вчорашнім, не маємо права миритися з відсталістю, нечесністю, кар'єризмом, бюрократизмом, іншими негативними явищами. Радянська людина готова на все в ім'я Ленінської правди, в ім'я соціалізму, в ім'я прогресу людства. Ми знаємо: не один раз на крутих, передових етапах історії, коли загрозливість і невідкладність нарастаючих проблем вимагали рішучих дій, істинного революційного ентузіазму і більшовицької відповідальності, серед наших людей народжувалися нові імена сподвижників, розкривалися краса людських якостей і рис, такі духовні багатства і щедристь, які не просяяли в спокійній течії буднів.

Сьогодні у нас важливий, відповідальний рубіж. Сьогодні партія прямо заявляє нам дуже потрібні нові сподвижники, нові герої. Потрібні думачі, творчі, іні-

ціативні, чесні, принципові, непадкупі, совісні організатори і виконавці, керівники і рядові працівники. Робити все так, як робив і заповідав В. І. Ленін.

Звернення до людини, до молоді, її духовної культури — лінія тверда, невідкладна кон'юнктурним запам'ятовується в історії. В тому і непереможність марксистсько-ленінської партії, що науковість в аналізі об'єктивного ходу історії вона поєднує з революційною енергією, революційною творчістю, революційною ініціативою мас. І в цьому молоді посідає особливе місце. «Робота з молоддю не може бути відірваною від всієї гами культурно-освітніх завдань, ідейно-морального формування особи». Ці слова, сказані М. С. Горбачовим на XX з'їзді ВЛКСМ, наскрізно пронизували і першу, ленінську, лекцію для першокурсників, яку прочитав доктор історичних наук, професор, лауреат Державної премії УРСР, завідувач кафедри історії КПРС і наукового комунізму інституту В. Ф. Панібудька. І дійсно, сьогодні виразно вимальовується така особливість: багато трудощів перебудови, оновлення суспільства, розширення соціалістичної демократії породжені відсутністю культури в самому широкому її розумінні. Це стосується і перебудови в галузі вищої освіти.

Особливість комуністичного виховання в тому і стоїть, щоб поряд із загальнолюдськими цінностями духовна культура особи збагатилася новими, прогресивними принципами і новим, революційним змістом, виробленим майже десятилітньою історією соціалістичного будівництва. Щоб свідомо, активна участь кожного викладача, кожного студента в соціальному оновленні проявлялась як внутрішня його потреба, як глибока особиста переконаність в необхідності рішучої боротьби за те, щоб результати їх

зусиль принесли користь в перебудові і оновленні нашого життя.

По-ленінськи пов'язуючи навчання з практичними справами, студент-комсомолец повинен чітко бачити вірні соціальні орієнтири, вміти критично підходити до стандартів і моралі буржуазного способу життя, сприяти і оновити суспільні явища з наукових, марксистсько-ленінських позицій. Наша соціалістична держава захищена в активній молоді, політично зрілій, думуючій, яка бере участь в рішенні всіх питань сучасного життя. Наш інститут, який має славу інституту і традиції, зацікавлений саме в такій молоді.

В нашому вузі навчається молодь багатьох націй і народностей радянської країни і зарубіжних країн. Тому питання виховання патріотизму та інтернаціоналізму у студентів кафедр суспільних наук падають особливо важливого значення. Слід пам'ятати, що людина не народжується в генами інтернаціоналіста чи націоналіста, шовініста. Від самої людини, від виховання, від суспільства залежить, як він стане завтра школяр чи студент. Ми в радянській державі вистраждали таке поняття патріотизму, як неприйнятне заперечення націоналізму, шовінізму, расизму. Любов до батьківського дому, школи, інституту, села, міста, краю, рідної мови переростає у велику любов до рідного народу, до всіх народів нашої Вітчизни і виростає в радянський патріотизм. Не може бути людина патріотом, інтернаціоналістом, якщо вона нехтує історією, мовою, культурою свого народу, або навпаки приписує мову, культуру, історію іншим народів. Вся історія нашої країни — СРСР — підтверджує глибокий зв'язок патріотизму з інтернаціоналізмом.

С. ЗАРЕМБА, викладач кафедри історії КПРС і наукового комунізму, канд. іст. наук.

У ЧАС ВЕЛИКИХ ЗМІН

(Зак. Початок на стор. 1)

Зараз цей процес лише починається, тому потрібна допомога всіх і, передусім, молоді, студентів. Але для того, щоб включитися в здійснення цієї програми партії, молоді потрібні знання. Він наголошував, що тепер наші державі треба відмінні спеціалісти, а не посередність. Щоб стати хорошим інженером і архітектором, керівником підприємства необхідний комплекс знань. І тому, підкреслив він, всім вам з першого дня треба бути гачи часу, старанно оволодівати знаннями.

Особливо зацікавило майбутніх архітекторів питання про розвиток столиці України сьогодні та її перспективи.

Однією із важливих проблем, яку треба здійснити, є проблема житлова. В 1986 році місто наше збільшилося на 286 тисяч чоловік. Київ зараз по населенню можна порівняти як разом взяті дев'ять обласних центрів України. Нам треба до 2000 року побудувати 579 тисяч квартир. Сюди входить і реконструкція старих будинків і будівництво нових. Все це й стане вашою майбутньою ділянкою роботи.

Зустріч пішла до кінця. І підсумок її такий: вона допомогла молоді ще більше переконатися в тому, як старанно треба ставитися до навчання в наш час — час великих змін.

ЯКЕ НАШЕ ПОПОВНЕННЯ?

Новий учбовий рік вступає в свої права. Розпочинається він напередодні великої події в житті всього радянського народу, і передусім, нашої молоді — 70-річчя Великого Жовтня. В цей рік в нашому житті, у всіх його сферах відбулося багато перемін. Наш вищий учбовий заклад також активно включився в перебудову. Головною подією останнього місяця стали вступні іспити. Редакція попросила відповідального секретаря приймальної комісії інституту М. Ф. ЛИСИЦЬКОГО розповісти, як проходив набір абітурієнтів на перший курс, що нового в правилах прийому в інститут.

— В цьому році планом прийому на стаціонар було передбачено прийняти 975 абітурієнтів. Серед них було 104 чоловіка з тих, хто закінчив підготовче відділення нашого вузу, близько 35 абітурієнтів із союзних республік за планом цільової підготовки для них спеціалістів-будівельників і архітекторів. Ці молоді люди склали вступні іспити на себе вдома, а вчистя приїдути в Київ.

— Скільки ж було конкурсних місць у вузі?

— Вісімсот тридцять вісім. На ці місця було подано 1115 заяв. Конкурсний коефіцієнт був найвищим по спеціальностям: міське будівництво, архітектура, АСУ (від 1,8—2,0), найнижчим: СТАЕ, прикладна геодезія, ПШБ.

— Чи було щось нового в правилах прийому у вузі?

— Так, в 1987 році в нашому інституті вступні іспити з математики

вперше були проведені з використанням електронно-обчислювальної машини. Її «допомогою» скортислися лише ті, хто вступав на спеціальність САПР і АСУ факультету автоматизації будівельного виробництва.

— Як же проходив такий іспит?

— Ось, дивіться, такий посадовий талон одержував конкурсний абітурієнт. На ньому вказувалося прізвище, номер білету, ряд, місце, де він складав іспити. У нас ці іспити проходили в читальному залі. Кожен із 125 вступників одержав індивідуальний білет. В ньому було 12 завдань. Абітурієнтові треба було не лише розв'язати завдання, але в кінці одержати числовий результат та внести його у відповідь у вигляді числа. Правильність відповіді перевіряла машина. Завдяки її роботі, залучалося менше викладачів, та й зайняті вони були не цілий день до ночі, як ра-

ніше, а всього 2—3 години.

Хотілося б відзначити, що успішному впровадженню даної програми сприяла старанна робота викладачів кафедр вищої і прикладної математики, обчислювального центру інституту, секретаріату приймальної комісії.

І, головне, що це наш великий внесок в плани перебудови учбового процесу, підвищення об'єктивності екзамену, адже машина — беземоціональна.

Хотілося б відзначити, контингент наших вступників. Серед них 45 процентів всіх абітурієнтів — це відмінники, медалісти, і молодь, яка вчилася без задовільних оцінок.

— Ми знаємо, що в цьому році в інституті було ще одне нововведення...

— Так, було для тих, хто вступав на вечірню і заочну форму навчання. За рішенням приймальної комісії інституту

на основі Інструктивного листа Мінвузу СРСР, ми прийняли у вуз певну кількість осіб за результатами співбесіди.

— Без складання вступних екзаменів?

— Саме так. Із 725 планових місць 300 чоловік було зараховано саме таким чином. Як це відбувалося? Приймальна комісія розробила і затвердила положення про співбесіду. Наказом ректора були затверджені відбіркові комісії викладачів-предметників, представників партійних і громадських організацій, випускаючих кафедр. Треба було перевірити можливість людини навчатися у вищому учбовому закладі, тобто знання з математики, фізики, російської або української мов, і після цього рекомендувати її або їй для вступу.

— Хто міг скористатися цим нововведенням?

— Передусім люди, які закінчили технікум або середні професійно-технічні училища з будівельної спеціальності та працюють по ній кілька років. Вступати повинно було також на обрану спеціальність. Треба відзначити, що контингент наших вступників був такий — начальники інженери будівельних управлінь і управлінь механізації та ін. Це люди, що за роком своєї роботи не мають часу для вступу в інститут

загальним чином. А співбесіда, яка тривала від 10 до 30 хвилин, могла дати конкретну відповідь.

— Скільки ж заяв було подано такими особами?

— П'ятсот, а відібрало їх 300.

В перебудові вищої школи велика роль належить підготовці молодих спеціалістів. Але цій роботі передусім старанно проведені кафедрами вузу профорієнтаційної роботи серед молоді та робітничої молоді, що сприятиме поліпшенню конкурсного показника. Так, протягом 1986/87 учбового року було впроваджено в практику засідань приймальної комісії заслуховування звітів кафедр з цього важливого напрямку. Добре ця робота була поставлена і проведена на кафедрах будівельних машин, експлуатації і ремонту будівельних машин, автоматизації будівельного виробництва, металевих і дерев'яних конструкцій. Але, на жаль, є ще такі колективи, де проводиться це на низькому рівні. Серед них кафедра організації і управління будівництвом, технології будівельного виробництва. Хотілося б сьогодні бачити більш значний внесок в справу з боку кафедр суспільних наук.

Залисила
І. ВАНУКОВА.

ДО ХЛІБОРОБІВ

З початком осінніх польових робіт студенти інституту виїжджають в колососні і радгоспи Київської області, щоб допомогти хліборобам зібрати врожай.

Цього року понад тисяча юнаків і дівчат відправляється в Броварський район та понад 500 студентів в Переяслав-Хмельницький.

Молодіжні трудові загани будівельного факультету в кількості 300 чоловік працюватимуть в радгоспі «Бобринський», що знаходиться в с. Шевченко. В радгоспі «Великодиммерський», що в селі Димерка, зупиняться для роботи на полях триста студентів факультету автоматизації будівельного виробництва. Молодь цього ж факультету буде ще в радгоспі «Заплавний». Радгосп «Гоголівський». Тут допомагатимуть по господарству 200 юнаків і дівчат факультету міського будівництва. В селі Заворинці знаходиться радгосп «Заворинський». До трудивників цього радгоспу збираються наші «архітектори».

Факультети санітарно-технічний і будівельно-технологічний. Вони докладають своїх зусиль у збірні врожаю у Переяслав-Хмельницькому районі. Триста студентів СТФ приїме радгосп «Переяславський» і ще сто — радгосп «Черняхівський». В цьому ж радгоспі працюватимуть і «технологи» — 150 чоловік.

П. ІЩЕНКО,
студент.

ІНСТИТУТ РОЗКРИВАЄ ОБІЙМИ

Напередодні нового навчального року в інституті традиційно відбувається одна хвилююча подія — посвята в студенти. Хвилюючою вона буває для нашого нового поповнення — студентів першого курсу.

Зустріч з першокурсниками, яка відбулася в актовому залі, відкрив секретар партійного комітету М. В. Корнієнко. Він привітав молоді і запропонував послухати виступ ректора А. М. Тугая.

З увагою сприймають студенти і курсу слова ректора.

Радянський спеціаліст сьогодні — це людина високоосвічена, висококультурна, озброєна марксистсько-ленінським світоглядом, глибокими сталими знаннями. Тому вчистя з усією напругою сил потрібно з першого дня. До процесу навчання ставитися треба як до напруженої праці. Ніколи не заспокоюватися на досягнутому, постійно самовдосконалюватися, брати активну участь у всіх сферах громадського життя.

Ректор познайомив першокурсників з представниками ректорату, деканатів, комсомольськими і профспілковими ватажками.

Перед новачками виступив професор кафедри екс-

плуатації і ремонту будівельних машин Г. А. Саранча, заст. голови профкому, доцент кафедри фізики І. Ю. Петренко, секретар комітету комсомолу вузу І. Русан. Різними словами, але всі вони бажали молоді одного: достойно нести високу честь радянського студента.

З ширими словами подяки своїм наставникам виступила студентка І курсу санітарно-технічного факультету Ілона Кіт:

«Важко уявити, які нові перемоги в науці, культурі, економіці буде досягнуто за час нашого навчання, наскільки могутнішою стане наша держава на основі набутих знань».

Нам, молодим, треба продовжувати справу старших, розв'язувати більш складні завдання. А успіхи справи залежать по-перше від того, якими ми станемо спеціалістами. Отже, докладаймо всіх зусиль, щоб жоден день навчання не пройшов впусту, щоб він збагачувався новими знаннями, був насиченим цікавими справами».

На закінчення виступу першокурсники всі студенти, солідарні з її словами, встали.

Інф. «За будівельні кадри».

СЛОВО ПРО ТОВАРИША ВИСОКИЙ АВТОРИТЕТ І ПОВАГА

Колі б ви не завітали в прийому ректора, вас зустріне ця приємна, доброзичлива, душевна жінка — Ніна Миколаївна Хомич. Вона й розпитає з чим ви прийшли, допоможе зорієнтуватися, куди краще звернутися, дасть компетентну пораду у будь-якому питанні.

Всі майже двадцять років, які вона працює тут, добросовісно, чітко виконує свої обов'язки.

Здається й не дуже помітна роль Ніни Миколаївни серед такої кількості людей в нашому закладі. Але найцінніші речі, якими вона володіє повною мірою, сприяли підвищенню рівня організаційної роботи ректорату, керуванню підрозділами вузу, створили їй високий авторитет та повагу в колективі.

Із жалем сприйняли ми рішення Н. М. Хомич піти із інституту. Тому, що не легко буде нам без такого досвідченого і чіткого працівника.

А Вам, Ніно Миколаївно, ми бажаємо міцного здоров'я, сімейного щастя, благополуччя у вашій дружній, міцній здоровій сім'ї!

КОЛЕКТИВ ТОВАРИШІВ.

☆ ІЗ ЛІТНІХ ВРАЖЕНЬ

ПОВЕРНЕННЯ „ПРОЩАННЯ СЛОВ'ЯНКИ“

Марш «Прощання слов'янки» лунає на пероні Сімферопольського вокзалу, коли від нього відходять поїзди далекого слідування. Така традиція тут встановилася з легкої руки ветерана залізничного транспорту Миколи Миколайовича Литвинова.

Підбираючи мелодію для проведення поїздів, задавав колишній дивізійний розвідник уроністу й сумну музику, під яку прощалися з коханими і близькими солдати, йдучи на захист Батьківщини. Записана на магнітофонну плівку, стала вона тепер для людей, які

Ніна Миколаївна Хомич.

добровільно. Пережите композитором під час їх прощання хвилювання виллюлося у музику. Ноті Василь Іванович привіз у Сімферополь викладачеві музичного училища, досвідченому майстрові інструментування Я. Богоруду. Захоплено відгукнувшись про марш, музикант відніс ноту до місцевого друкарні, де їх було віддруковано. У Сімферополі «Прощання слов'янки» вперше прозвучало у виконанні оркестру.

В. о. редактора
І. ГЕРАЩЕНКОВА.